

fra Udenrigsministeren, og han dert har erklæret, at der ikke kunde opstaae Vanffeligheder med Hensyn til de udenlandske Magter, saa maa dette dog vel være tilstrækkeligt. Men dermed er man endnu ikke fornøiet; man mener, at man burde vente, til man havde hørt de andre Magter; men det forekommer mig, at man derved kræver en Forsigtighed anvendt fra den danske Rigsdags Side, som ikke paa nogen Maade kan ansees hensigtsmæssig, en Forsigtighed, som forekommer mig at være af den Vesskaffenhed, og gaaer saa vidt, at Rigsdagen derved ligestrem erkjender, at den kan ikke komme til at give nogen Lov om saadanne Forhold, som paa nogen Maade kunde give Anledning til diplomatisk Underhandling, forinden alle diplomatisk Forhandlinger ere tilendebragte, uagtet Regjeringen siger, at der er Intet derfor i veien. Den samme arede Rigsdagsmand har ogsaa fundet Betænkkelighed med Hensyn til Sundhedscollegiets forskjellige Skrivelser. Det forekommer mig, saaledes som jeg allerede tidligere har udhævet, at, naar Sundhedscollegiet har efter nøie Overlæg yttret en Mening om en Sag, som det oftere har havt til Betænkning, og hvori det udtrykkeligt har maattet henvende sin Opmærksomhed paa de tidligere Skrivelser, det havde afgivet om det samme Spørgsmaal, saa kan man virkelig ikke komme videre end at sige: Sundhedscollegiet er nu kommet til en fast Overbeviisning om det Spørgsmaal, som foreligger, og det forekommer mig, at der ikke er Grund til at nære nogen Tvivl i saa Henseende.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, sattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning, og vedtoges med 32 Stemmer mod 4.

Formanden: De Endringsforslag, som maatte ønskes stillede til Sagens anden Behandling, bedes indgivne inden i Morgen Aften.

Vi gaae dernæst over til den næste Sag paa Dagsordenen; det er Forslag til Lov om Statshaverne. Det er til 1ste Behandling, denne Sag foretages.

Uusgaard: I det oprindelige, af Regjeringen forelagte, Udkast til Lov om Statshaverne var det foreslaaet, at Frugttræplanteskolen ved Frederiksberg, den saakaldte brune Dyrehauge, fremdeles skulde vedligeholdes for Statskassens Regning, at der skulde ansættes en Gartner paa samme Villkaar som ved de øvrige Stats haver, og til at forestaae den reent videnskabelige Deel af Frugtforædlingen i bemeldte Planteskole skulde der af Indenrigsministeriet antages en dertil udelig, videnskabelig dannet Mand med et aarligt Honorar af 200 Rbd. Da denne Sag var til 2den Behandling i Folkethinget, blev der efter Uvalgets Indstilling vedtaget en Endring dert, saalydende: „Ved Frederiksberg Frugttræplanteskole ansættes en Gartner af Indenrigsministeriet paa eet Aars Opsigelse. Hans Lon fastsættes til 500 Rbd. foruden fri Bolig og saadant Indtægt af Frugten, som kan forenes med Anstaltens Diemed, hvorimod der skal paaligge ham Medvirkning ved Underviisning og Prøvelse af Gartnerne efter Ministeriets Bestemmelse.“ Denne Endring blev vedtagen ved 2den Behandling i Folkethinget med 53 Stemmer mod 14. Ved Sagens 3die Behandling blev der imidlertid indbragt et Endringsforslag, som blev vedtaget med 48 Stemmer mod 33, hvorved det bestemmes, at denne Frugttræplanteskole skulde bortforpagtes. I Danmark kan Frugttrædyrkingen vel ikke blive af saa stor industriel Betydning som i andre Lande, som ere bedre beliggende i climatisk Henseende end vort Fædreland; men det er dog beviisligt, at Frugthaver i Danmark i almindelige Aar give en ikke lidet højere Rente af Jorden end om den blev benyttet til Rodvæxter eller paa anden Maade, ligesom det ogsaa er vitterligt, at der er flere Bønder, der, naar Egnen er nogenlunde gunstig for Frugttræavl, have en meget betydelig Indtægt af deres Frugthaver. For at opnaae dette Diemed, er det imidlertid vigtigt, at der til Landboerne bliver folgt saadanne Frugttræer, der i almindelig Jordbund og under almindelige Veirforhold kunne give fuldvoren og fuldmoden Frugt; men det er saalangt fra at finde Sted med Hensyn til alle de Træsorter, hvis Frugter kunne blive fuldmodne i Frankrig, Belgien, Holland og andre